

Familia în lumina Cuvântului lui Dumnezeu

1.

Iubirea conjugală, icoană vie a manifestării lui Dumnezeu

Sfântul Părinte

„Cum ne imaginăm iubirea lui Dumnezeu? Există o realitate concretă în lume care ne ajută să vedem iubirea cu proprii noștri ochi? Desigur! Este familia! Imaginea lui Dumnezeu se reflectă în bărbat și femeie, în iubirea conjugală: o icoană vie prin care Dumnezeu se manifestă.”

Dumnezeul Treime este comuniune de iubire, iar familia este reflexia sa vie. Ne luminează cuvintele sfântului Ioan Paul al II-lea: „Dumnezeul nostru, în misterul său cel mai intim, nu este singurătate, ci o familie, dat fiind că are în sine paternitate, filiație și esența familiei, care este iubirea. Această iubire, în familia divină, este Duhul Sfânt”. Așadar, familia nu este ceva străin însăși esenței divine. Acest aspect trinitar al perechii are o nouă reprezentare în teologia paulină, când apostolul îl pune în relație cu „misterul” unirii dintre Cristos și Biserică (cf. Ef 5,21-33). (AL 11)

Pedro și Trini

Pedro:

„Noi știm că Dumnezeu ne-a creat unul pentru celălalt încă de la începutul timpurilor. M-am îndrăgostit de Trini de când ne-am logodit. Până azi îi apreciez pasiunea pe care o are pentru viață.”

Trini:

„Îmi place de Pedro pentru că este foarte curajos. Se implică fără ezitare în toate proiectele și se dedică acestora cu multă pasiune.”

„Așadar, să trecem pragul acestei case senine, cu familia sa așezată în jurul mesei festive. În centru găsim perechea tatălui și mamei, cu toată istoria lor de iubire. În ei se realizează acel plan primordial pe care îl evocă însuși Cristos cu intensitate: „Nu ați citit că, de la început, Creatorul i-a făcut bărbat și femeie?” (Mt 19,4). Și reia mandatul din Cartea Genezei: „De aceea, va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi un singur trup” (Gen 2,24). (AL 9)

Invitație la reflecție

Așadar, să trecem pragul casei noastre, acolo descoperim cine suntem ca și cuplu, descoperim povestea iubirii noastre în care se realizează planul lui Dumnezeu cu noi.

Ne-am îndrăgostit unul de altul deoarece am văzut în celălalt o scânteie ce reflecta ceva din frumusețea lui Dumnezeu.

Ce evocă aceasta afirmație în noi?

Văd eu încă această frumusețe în celălalt? Mă mai gândesc vreodată la aceasta?

Pentru moment să facem o pauza pentru a contempla misterul prezenței lui Isus în iubirea noastră de soți.

Dinamica familiei

Uitându-ne împreună la pozele din ziua nunții noastre, ne amintim de primele momente în care eram îndrăgostiți. Putem împărtăși perechii sau familiei ce ne-a făcut să ne îndrăgostim.

Dinamica în comunitate sau în grup

Cuplurile/famiiliile prezente sunt invitate să formeze mici grupuri în care să împărtășească câteva amintiri despre începutul poveștii lor de iubire.

Rugăciune

Laudă ție, Doamne,

Care ne-ai dăruit unul altuia ca soți și care ne-ai făcut imagini vii ale iubirii tale.

Ajută-ne să creștem în fiecare zi

în abilitatea noastră de a ne privi cu sinceritate,

de a ne asculta unul pe celălalt cu atenție,

de a vorbi sincer unul cu celălalt,

de a oferi unul altuia semne de acceptare, de atenție, de iubire.

Doamne, dă-ne harul să ne putem minuna de frumusețea iubirii noastre conjugale.

Amin.

2.

Nimeni nu e destinat singurătății

Sfântul Părinte

„Cum se naște o familie? Se naște dintr-o întâlnire între un eu și un tu, între un bărbat și o femeie care se descoperă unul pe celălalt și se vindecă de singurătatea lor. Nimeni nu e sortit singurătății. Suntem gândiți pentru un Altul, pentru a fi dar de iubire pentru cineva și pentru a naște viață prin iubire.”

„Din această întâlnire care vindecă singurătatea provin generarea și familia. Se va uni cu soția sa și amândoi vor fi un singur trup . Verbul „a se uni” în originalul ebraic

indică o sintonie strânsă, o adeziune fizică și interioară, până acolo încât se utilizează pentru a descrie unirea cu Dumnezeu: „Mă atașez de tine cu tot sufletul” (Ps 63,9), cântă cel care se roagă. Se evocă astfel unirea matrimonială, nu numai în dimensiunea sa sexuală și trupească, ci și în dăruirea sa voluntară de iubire.” (AL 13)

Pedro și Trini

Trini:

„Îmi place să conștientizez că suntem instrumente ale lui Dumnezeu. Avem mare încredere în planul Său și știm că Providența ne va ajuta să îl realizăm.”

Pedro:

„Familia noastră e o Biserică domestică, iubirea lui Dumnezeu este prezentă. Isus se face prezent la masa noastră, în rugăciunile noastre, în modul de a ne crește copiii, în tristețe și bucurie.”

„Știm că în Noul Testament se vorbește despre ‘Biserica ce se reunește în casă’ [...]. Spațiul vital al unei familii se putea transforma în biserică familială, în sediu al Euharistiei, al prezenței lui Cristos așezat la aceeași masă. De neuitat este scena pictată în Apocalips: ‘Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine’ (3,20). Astfel se schițează o casă care are în interiorul său prezența lui Dumnezeu, rugăciunea comună și, de aceea, binecuvântarea Domnului.” (AL 15)

„Familia este chemată să împărtășească rugăciunea cotidiană, lectura cuvântului lui Dumnezeu și împărtășania euharistică, pentru a face să crească iubirea și a se transforma tot mai mult în templul în care locuiește Duhul.” (AL 29)

Invitație la reflecție

Prezența vie a lui Isus în iubirea noastră, prin puterea sacramentului căsătoriei, face din familia noastră o Biserică domestică; să reflectăm și să împărtășim cu soțul/soția sau în familie ce trezește în noi acest frumos adevăr.

Dinamica familiei

S-a întâmplat ca prin atitudinea mea să îl fac pe celălalt să se simtă singur? Să încercăm să discutăm despre aceasta.

Putem să cerem și copiilor noștri să ne împărtășească dacă s-a întâmplat să se simtă și ei singuri în familie.

Dinamica în comunitate sau în grup

Ca familie-Biserică domestică știm să privim în jur și să ascultăm persoanele care, din diferite motive, trăiesc momente de singurătate?

Fiecare pereche sau familie să își ia o sarcină concretă, gândindu-se la cineva care, în anturajul pe care îl frecventează, trăiește un moment de dificultate sau singurătate.

Rugăciune

Doamne Isuse,

Te laudăm că ești prezent în familia noastră, în Biserica noastră domestică,

Te rugăm,

Dă-ne privirea ta atentă, pentru ca nimeni să nu se simtă singur din cauza atitudinii noastre,

Din cauza lipsei unei îmbrățișări primitoare, din cauza unui cuvânt greșit.

Dă-ne capacitatea de a ne opri și de a dăruia cu bucurie timp pentru a asculta, pentru un gest de primire, pentru un semn de milostivire și de iertare.

Amin.

3.

Iubirea autentică este mereu fecundă

Sfântul Părinte

„Fecunditatea soților este imaginea dinamismului iubirii care este în Dumnezeu, a acțiunii creatoare a lui Dumnezeu. Iubirea fertilă, iubirea care generează, este simbolul realității intime a lui Dumnezeu.

De fiecare dată când este conceput un copil, bărbatul și femeia procrează împreună cu Dumnezeu, dăruind un Fiu sau o Fiică lui Dumnezeu, care intervine în acea iubire. De aceea, fiecare viață umană este unică și prețioasă, și e nevoie să o protejăm.”

„Perechea care iubește și dă naștere la viață este adevărata „sculptură” vie (nu aceea de piatră sau de aur pe care decalogul o interzice), capabilă să-l manifeste pe Dumnezeu creator și mântuitor. De aceea, iubirea rodnică ajunge să fie simbolul realităților intime ale lui Dumnezeu ...capacitatea de a genera a perechii umane este calea prin care se dezvoltă istoria mântuirii. În această lumină, relația rodnică a perechii devine o imagine pentru a descoperii și a descrie misterul lui Dumnezeu.” (AL 11)

Pedro și Trini

Pedro:

„Suntem conștienți că Dumnezeu ne-a dăruit copiii, că ei nu sunt proprietatea noastră. Sarcina noastră este de a-i ajuta să-și îndeplinească misiunea, să-și realizeze propriile proiecte de viață.”

Trini:

„Ne transmitem credința unii altora: părinții copiilor și copiii părinților. Părinții transmit paternitatea lui Dumnezeu, iar copiii noștri ne învață ce înseamnă să fim copilași.”

„Biblia consideră familia și ca sediul catehezei copiilor. [...] ‘Ceea ce am auzit și am cunoscut, ceea ce ne-au povestit părinții noștri nu le vom ține ascunse de fiii lor; vom vesti generației viitoare faptele glorioase ale Domnului, puterea și minunile pe care el le-a făcut. A statornicit o mărturie în Iacob și a pus o lege în Israel; a poruncit părinților noștri să facă cunoscute acestea fiilor lor, ca să le cunoască generația viitoare, fiii care se vor naște. Când se vor ridica , ei vor povesti copiilor lor’ (78,3-6). De aceea, familia este locul unde părinții devin primii învățători ai credinței pentru copiii lor. Este o misiune „artizanală”, de la persoană la persoană: „Când fiul tău te va întreba mâine [...], să-i răspunzi...” (Ex 13,14). (AL 16)

„Evanghelia ne amintește și că pruncii nu sunt o proprietate a familiei, ci au în față drumul lor personal de viață. Dacă este adevărat că Isus se prezintă ca model de ascultare față de părinții săi pământești, fiind supus lor (cf. Lc2,51), este sigur și că el arată că alegerea de viață a copilului și însăși vocația sa creștină pot să ceară o dezlipire, pentru a realiza propria dăruire pentru împărăția lui Dumnezeu.” (AL 18)

Invitație la reflecție

Copiii noștri, naturali și spirituali, sunt un cadou al lui Dumnezeu, care ne-a fost încredințat pentru ca să îi creștem ca și fii ai săi. Ce înseamnă acest lucru mai concret? Suntem conștienți de acest lucru?

Dinamica familiei

Să reflectăm, cu perechea noastră, și apoi în familia noastră, în ce mod Domnul ne-a făcut fecunzi în acești ani.

Dinamica în comunitate și în grup

„Omul care se teme de Domnul este roditor” Ps 128.1-6.

Psalmistul nu se referă doar la fiii de carne, ci și la toți fiii pe care fiecare pereche poate să-i genereze în iubire, prin Duhul Sfânt.

Să reflectăm asupra întrebării: ce reprezintă pentru familia noastră să fim rodnici în comunitatea de care aparținem?

Ce facem pentru a trai concret această rodnicie în fiecare zi?

Cum ne punem în serviciul altora și al comunității?

Rugăciune

Sfântă Familie de la Nazaret,

redă societății noastre de astăzi

conștiința caracterului sacru și inviolabil al familiei,

Binele inestimabil și de neînlocuit.

Orice familie să fie o locuință primitoare a bunătății și a păcii,

pentru copii și pentru bătrâni,

pentru cei care sunt bolnavi și singuri,
pentru cei care sunt săraci și nevoiași.
Amin.

Papa Francisc, Sinodul despre Familie, 27 octombrie 2013

4.

În familie se reflectă misterul lui Dumnezeu

Sfântul Părinte

„În familie se reflectă misterul lui Dumnezeu care este o iubire familială, comuniune de iubire între un Tată și un Fiu.

Să trăiți cu curaj și cu seninătate orice provocare în familie, tristă sau entuziasmantă. Să păziți în inimi și să meditați minunile lui Dumnezeu, ascunse în orice moment din viața cotidiană. Dumnezeu ne iubește și face ca toate să conlucreze spre binele acelor care Îl caută.”

„Cuvântul lui Dumnezeu nu se arată ca o secvență de teze abstracte, ci mai degrabă ca un însoțitor de călătorie și pentru familiile care sunt în criză sau trec prin vreo durere și le indică ținta drumului, când Dumnezeu ‘va șterge orice lacrimă din ochii lor, iar moarte nu va mai fi. Nu va mai fi nici plâns, nici țipăt, nici durere’ (Ap 21,4).” (AL 22)

„Cu această privire, formată din credință și din iubire, din har și din angajare, din familie umană și din Treime divină, contemplăm familia.” (AL 29)

„Asemenea Mariei, sunt îndemnate să trăiască cu curaj și seninătate provocările lor familiale, triste și entuziasmante, și să păstreze și să mediteze în inimă minunățiile lui Dumnezeu (cf. Lc 2,19.51). În comoara inimii Mariei sunt și toate evenimentele fiecăreia dintre familiile noastre, pe care ea le păstrează cu grijă. De aceea poate să ne ajute să le interpretăm pentru a recunoaște în istoria familială mesajul lui Dumnezeu.” (AL 30)

Invitație la reflecție

Să reflectăm asupra dificultăților pe care le avem de înfruntat ca și pereche și ca familie și cum Dumnezeu și-a făcut simțită prezența în mijlocul acestor dificultăți.

Dinamica familiei

Ca și soți și ca familie, reușim să descoperim semnele prezenței lui Dumnezeu, nu doar în marile provocări pe care trebuie să le înfruntăm, dar și în rutina zilnică?

Cum și unde am experimentat azi prezența lui Dumnezeu?

Dinamica în comunitate și în grup

Fiecare pereche/familie este invitată să împărtășească cum, în ciuda dificultăților, a lipsei de timp, a multor treburi, reușește să cultive un raport cu Dumnezeu în viața cotidiană.

Fiecare cuplu sau familie să-și însușească un mic gest cotidian, prin care să își amintească de prezența lui Isus în propria Biserică domestică.

Rugăciune

Maria, pururea fecioară,
soție dulce și blândă mamă,
noi îți consacram și încredințăm Inimii tale Neprihănite toate familiile noastre.
Revarsă în ele pacea, unitatea, iubirea și iertarea.
Susține familiile în dificultăți cu bunăvoința ta și reunește, cu forța inimii tale, familiile despărțite.
Protejează viața care e pe cale să se nască și dăruiește bucuria maternității celor care o doresc.
Călăuzește-i pe copiii noștri, ca să rămână în credința în Domnul și să găsească afecțiune în propria lor casă.
Ocroțește-i pe cei încercați de boală, de suferință, de dezamăgire, de singurătate.
Rânduiește-le tuturor munca și pâinea zilnică.
Fii tu puterea noastră în oboseala zilnică și fă să obținem de la Dumnezeu harul binecuvântării Sale și creșterea noastră în credință.
Amin.

Iubirea familială: vocație și cale de sfințenie

Tată Sfânt,
suntem aici, înaintea ta, pentru a te lăuda și a-ți mulțumi
pentru marele dar al familiei.

Ne rugăm pentru familiile consacrate în sacramentul căsătoriei,
ca să redescopere în fiecare zi harul primit
și, ca mici Biserici domestice,
să dea mărturie despre Prezența Ta
și despre dragostea cu care Cristos iubește Biserica.

Ne rugăm pentru familiile
încercate de dificultăți și suferințe,
de boli sau de necazuri pe care doar Tu le cunoști:
susțineți-le și fă-le conștiente

de calea sfințeniei la care sunt chemate,
ca să cunoască Îndurarea Ta infinită
și să găsească noi căi de a crește în iubire.

Ne rugăm pentru copii și tineri,
ca să te poată întâlni
și să răspundă cu bucurie la vocația pe care a-i gândit-o pentru ei;
pentru părinți și bunici, ca să fie conștienți
că sunt semn al paternității și maternității lui Dumnezeu
în îngrijirea copiilor pe care îi încredințezi lor, trupește și sufletește;
pentru experiența de fraternitate
pe care familia o poate dăruia lumii.

Doamne, fă ca fiecare familie
să-și trăiască propria vocație la sfințenie în Biserică
ca o chemare de a deveni protagonistă a evanghelizării,
în slujba vieții și a păcii,
în comuniune cu preoții și cu toate vocațiile.

Binecuvântează Întâlnirea Mondială a Familiilor.
Amin.

(Rugăciune oficială pentru cea de-a X-a Întâlnire mondială a familiilor 22-26 iunie 2022)